

POROBIA & ŠPOLJARIĆ

www.psod.hr • info@psod.hr

Varaždin: 21.12.2021.
Oznaka: 127/21 – MB/IS

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Poslovni broj: St-231/2020

PREDLAGATELJ/STEČAJNI VJEROVNIK: **CONCETTO RIZZO, Viale Luigi Sturzo N. 45, Italija, OIB: 01433322210**, kojeg zastupa odvjetnica Saša Omeragić iz Odvjetničkog društva Vaić & Dvorničić d.o.o., M. Držića 3/I, 52100 Pula

PROTUSTRANKA/STEČAJNI DUŽNIK: **BOSCAFF d.o.o., Marofska 18A, 42000 Varaždin, OIB: 00432595744**, kojeg zastupa punomoćnik Marko Benčić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Porobija & Špoljarić d.o.o., Kolodvorska 12, 42000 Varaždin

ODGOVOR PROTUSTRANKE/STEČAJNOG DUŽNIKA

na prijedlog za dopuštenje revizije protiv:
rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu, posl.br. St-231/2020-31 od 21.07.2021. godine i
rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-4211/2021-2 od 15.09.2021. godine

I/ Predlagatelj je protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu, posl.br. St-231/2020-31 od 21.07.2021. godine i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-4211/2021-2 od 15.09.2021. godine podnio prijedlog za dopuštenje revizije.

Navedeni prijedlog za dopuštenje revizije protustranka je zaprimila putem punomoćnika dana 25.11.2021. godine. Stoga protustranka protiv navedenog prijedloga za dopuštenje revizije u ostavljenom roku od 30 dana podnosi odgovor te ističe kako slijedi.

II/ Predlagatelj u prijedlogu za dopuštenje revizije navodi da zaključenje Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini (dalje u tekstu: **Sporazum**) koji su sklopili ovdje protustranka i gospodin Baroš Rajko dana 28.08.2020. godine, posl.br. OU-214/2020-1, svakako ulazi u doseg ocjene nedopuštenosti raspolaganja stranaka, u skladu s čl. 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: **ZPP**), jer da je istim predstečajni dužnik, ovdje protustranka, priznao (sporni) zahtjev vjerovnika Baroš Rajka i *de facto* se nagodio da se navedeni zahtjev osigura opterećenjem jedine njegove imovine, te da je navedeno raspolaganje u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.

Navodi predlagatelja da je opisano postupanje, sklapanje Sporazuma, protivno prisilnim propisima i pravilima javnog morala u potpunosti je pogrešno. Naime tijekom postupka, a posebice podneskom od dana 29.04.2021. godine na gornji poslovni broj, dokazano je kakvu je dobit/gubitak protustranka ostvarila u periodu od 2013. godine do 2019. godine te na isplatu kojeg iznosa, u navedenom periodu, nakon oporezivanja, je gospodin Rajko Baroš stekao pravo. Točnije, u postupku je dokazano da je u periodu od 2013. godine do 2017. godine protustranka ostvarila dobit, a u periodu od 2018. godine do 2019. godine ostvarila gubitak.

Nadalje, a kako je isticano, a i dokazano ranije u postupku, gospodinu Rajku Barošu u 2018. godini i u 2020. godini isplaćen je samo dio iznosa koji mu ovdje protustranka duguje na ime isplate dobiti. Navedeno je vidljivo iz Potvrde porezne uprave o visini dohotka i primitaka za period 2014.-2020., u kojima se isplate evidentiraju pod rubrikom „4. DOHODAK OD KAPITALA“. Iz istih je također vidljivo da u 2014., 2015., 2016., 2017. i 2019. godini gospodin Rajko Baroš nije ostvario nikakav dohodak od kapitala, odnosno nije mu isplaćena nikakva dobit. Isplate dobiti u 2018. godini i 2020. godini predlagatelj je dokazao i Potvrdama o isplaćenom primitku, dohotku, uplaćenom doprinosu, porezu na dohodak i prirez u 2018. i 2020. godini te Analitičkim konto karticama „2620 – Obveze po osnovi udjela Baroš R.“ u 2018. i 2020. godini.

Drugim riječima, u postupku je dokazano da je gospodinu Rajku Barošu isplaćen tek dio dobiti za 2013. godinu, a preostali dio dobiti za 2013. i cijela dobit za 2014., 2015., 2016. i 2017. godinu nisu uopće isplaćene.

Također, predmetna tražbina gospodina Rajka Baroša evidentirana je i u poslovnim knjigama ovdje protustranke, odnosno u financijskom izvještaju za ovdje protustranku za 2019. godinu i Bilanci stanja na dan 31.12.2019. godine navedena tražbina je evidentirana u Pasivi pod stavkom „VI. Zadržana dobit ili preneseni gubitak“.

Slijedom navedenog, predmetna tražbina gospodina Rajka Baroša predstavlja vjerodostojno i stvarno potraživanje koje proizlazi iz navedenih dokumenata te je gospodin Rajko Baroš istu imao pravo osigurati Sporazumom. Nadalje, pobuda gospodina Rajka Baroša i ovdje protustranke za sklapanje Sporazuma bila je upravo ta da se neupitna tražbina gospodina Rajka Baroša prema ovdje predlagatelju osigura založnim pravom na nekretnini i da se odredi njen rok dospijeca, a nikako ne sprječavanje predlagatelja u naplati njegova potraživanja.

Osim toga, svi članovi društva BOSCAFF d.o.o., ovdje protustranke, odnosno skupština društva dala je sukladno odredbi čl. 41. st. 3. u vezi s odredbom čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima suglasnost gospodinu Rajku Barošu kao direktoru društva da zaključi predmetni Sporazum, a koja suglasnost je također priložena u spisu.

Slijedom svega navedenog, sud je prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, uključujući i Sporazum kao ovršnu ispravu kojom gospodin Baroš Rajko dokazuje postojanje svoje tražbine prema predlagatelju, i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog

postupka donio valjanu i na zakonu osnovanu odluku, kojom je utvrđeno da protustranka prilikom sklapanja Sporazuma nije postupala protivno prisilnim propisima ni pravilima javnog morala.

Nadalje, vezano uz navedeno, predlagatelj se u prijedlogu za dopuštenje revizije poziva na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl.br. Rev-x 341/13-2 od 09.12.2015. godine i presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl.br. Gzz 126/2003-2 od 03.03.2004. godine u kojima sud zauzima određena stajališta vezano uz nedopuštena raspolaganja stranaka. Naime, navedene presude relevantne su u pogledu generalnog stava vezanog za nedopuštena raspolaganja stranaka, međutim, iste nisu direktno primjenjive na ovaj konkretan slučaj jer je činjenično stanje u potpunosti drugačije u odnosu na konkretan slučaj. U konkretnom slučaju sud nije utvrdio da su stranke raspolagale svojim zahtjevima protivno prisilnim propisima i pravilima javnog morala, a sve u skladu s gore navedenim, stoga, nije ni bilo mjesta primjeni navedenih stajališta vezanih za nedopuštenja raspolaganja stranaka.

III/ Nadalje, predlagatelj navodi da bi se nedopušteno raspolaganje stranaka u smislu odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a u najmanju ruku trebalo cijeliti kao prethodno pitanje i odrediti prekid predstečajnog postupka do njegova pravomoćnog rješenja, ako sud o istome nije voljan zauzeti stajalište za potrebe postupka u tijeku.

Prvotno, u konkretnom slučaju, a kako je gore opisano, nema nedopuštenog raspolaganja stranaka u smislu odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a, već je riječ o zakonitom postupanju gospodina Rajka Baroša i ovdje protustranke s ciljem da se neupitna tražbina gospodina Rajka Baroša prema ovdje predlagatelju osigura založnim pravom na nekretnini i da se odredi njen rok dospeljeća.

Nadalje, stečajni i predstečajni postupak odvija se po procesnim pravilima sadržanim u Stečajnom zakonu (dalje u tekstu: **SZ**), uz odgovarajuću primjenu odredaba ZPP-a. Odredbu o prekidu postupka nije moguće primijeniti jer je prekid postupka protivan prirodi stečajnog odnosno predstečajnog postupka i načelu hitnosti postupka.

Naime, u stečajnom i predstečajnom postupku se na odgovarajući način primjenjuju odredbe ZPP-a. Zaista je teško zamisliti situaciju u kojoj bi na odgovarajući način bilo moguće primijeniti odredbu ZPP-a, prema kojoj će sud odrediti prekid postupka ako odluči da sam ne rješava o prethodnom pitanju. To bi podrazumijevalo da bi sud trebao donijeti odluku o prekidu pred/stečajnog postupka čekajući da se u nekom drugom postupku odluči o nekom pravu ili pravnom odnosu, i to tako da o njegovom postojanju ovisi hoće li ili neće sud provoditi pred/stečajni postupak. Pred/stečajni postupak se provodi ako je utvrđeno postojanje kojeg od pred/stečajnih razloga. **Ako je utvrđeno postojanje pred/stečajnog razloga (insolventnost ili prezaduženost), pred/stečajni postupak se mora provesti i ne postoji bilo koji pravni odnos ili pravo uslijed čijeg prethodnog rješenja bi ovisilo hoće li ili neće sud provesti pred/stečajni postupak** (presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. Pž-5581/01, od dana 20.11.2001. godine).

Nadalje, drugostupanjski sud, a kako u prijedlogu za dopuštenje revizije navodi i sam predlagatelj, u pogledu prekida stečajnog/predstečajnog postupka zauzeo je stajalište sukladno gore navedenom stajalištu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Naime, uzevši u obzir načelo hitnosti stečajnog postupka drugostupanjski sud naveo je da *ne može odrediti prekid predstečajnog postupka i o tome ne može odlučiti kao o prethodnom pitanju i to iz razloga što SZ ne propisuje okolnosti za prekid predstečajnog postupka...*

Predstečajni postupak je hitan, a odredbom čl. 63. SZ-a određeno je da se predstečajni postupak mora završiti najkasnije u roku od 300 dana od dana otvaranja predstečajnog postupka.

Slijedom navedenog, drugostupanjski sud je u pogledu prekida predstečajnog postupka zauzeo stajalište za potrebe postupka u tijeku, odnosno zauzeo je stajalište da sklapanje Sporazuma ne predstavlja nedopuštena raspolaganja stranaka te da, uzevši u obzir načelo hitnosti stečajnog/predstečajnog postupka, u konkretnom slučaju ne može odrediti prekid predstečajnog postupka, a sve u skladu s gore navedenom sudskom praksom.

Samo znanja radi, predlagatelj traži prekid predstečajnog postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred Trgovačkim sudom u Varaždinu vodi pod brojem P-94/2021. U tom predmetu donijeta je dana 17.11.2021. presuda kojom je tužba tužitelja (ovdje predlagatelja) odbačena u cijelosti kao nedopuštena, s obzirom da je ista podnesena nakon što je predstečajni postupak nad dužnikom već bio otvoren, a što je nedopušteno.

Dokaz: - presuda Općinskog suda u Varaždinu, posl. br. P-94/21-14 od 17.11.2021.

Nadalje, predlagatelj uz prijedlog za dopuštenje revizije prilaže presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. Pž 7669/2017-2 od dana 03.01.2018. godine iz koje ponovno iz konteksta vadi određena stajališta suda zauzeta u tom konkretnom predmetu, a koja se stajališta temelje na konkretnim činjenicama koje su u potpunosti različite od činjenica u ovom konkretnom predmetu. Stoga, stajalište suda o prekidu stečajnog postupka u predmetu na koji se poziva predlagatelj nije primjenjivo u ovom konkretnom slučaju, a sve sukladno ranije navedenim razlozima, uzimajući u obzir i potpuno različito činjenično stanje u navedenim predmetima.

IV/ Nadalje, predlagatelj ističe da se planom restrukturiranja umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika. Ta predlagateljeva tvrdnja nije točna i ne drži vodu.

Naime, već je prvostupanjski sud utvrdio da gospodin Rajko Baroš na nekretnini ovdje protustranke upisanoj kod Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Buje-Buie, katastarska općina 301795, Buje, broj z.k. uložka: 2759/B, katastarska čestica broj: 435/2 koju u naravi čine privredni objekt površine 268 m², pašnjak površine 842 m², ukupne površine 1110 m², a čiji je protustranka suvlasnik u ½ dijela, ima zasnovano razlučno pravo za iznos od 775.000,00 kuna. Nadalje, u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja ovdje protustranke te otvaranja stečaja iz cijene ostvarene unovčenjem nekretnine namirivao bi se prije svih ostalih vjerovnika upravo razlučni vjerovnik gospodin Rajko Baroš. Odricanje prava na odvojeno namirenje vjerovnika Baroš Rajka ima učinak samo u ovom postupku te bi se u slučaju otvaranja stečaja nad dužnikom, ovdje protustrankom gospodin Rajko Baroš i dalje imao pravo namiriti iz vrijednosti nekretnine na kojoj je zasnovano razlučno pravo u cjelokupnom iznosu za koji je zasnovano razlučno pravo.

Nadalje, predlagatelj ističe da je u postojećim okolnostima slučaja i u svezi s postupanjem dužnika i njegovih odgovornih osoba, sasvim izvjesno da će potvrđivanjem takvog predstečajnog plana dužnik po proteku godine dana završiti u stečaju, u kojem trenutku će isti već rasprodati svoju imovinu i otuđiti ili prikriti sva sredstva priskrbljena prodajom. Ova tvrdnja je puka spekulacija, pa čak i kleveta.

Prvostupanjski sud je u postupku, temeljem iznesenih činjenica i izvedenih dokaza, utvrdio da ne postoje uvjeti iz članka 61. st. 1. SZ-a, odnosno uvjeti radi kojih ne bi prihvatio plan restrukturiranja i potvrdio predstečajni sporazum. Drugostupanjski sud je pak potvrdio navedeno stajalište prvostupanjskog suda te dodao da ne može razmatrati predviđanja i kalkulacije ovdje predlagatelja da će za slučaj potvrde predstečajnog plana restrukturiranja, ovdje protustranka po proteku godine dana završiti u stečaju, u kojem trenutku će već rasprodati svoju imovinu i otuđiti ili prikriti sva sredstva priskrbljena prodajom.

Zaključno, a u skladu sa svim gore navedenim, u prijedlogu za dopuštenje revizije izloženi su razlozi u kojima predlagatelj iznosi samo svoje prosudbe o potrebi za odgovorima na određena pravna pitanja, a zapravo tako samo izražava neslaganje s pobijanom prvostupanjskom i drugostupanjskom odlukom pa valja zaključiti da to nisu razlozi koji bi u cilju ujednačavanja sudske prakse opravdavali intervenciju revizijskog suda. Postavljena pitanje više su činjenične naravi u vezi s konkretnim spisom nego općenite pravne naravi. Stoga ista nisu relevantna za jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost građana.

* * *

Slijedom svega navedenog, protustranka predlaže da naslovni sud odbije prijedlog za dopuštenje revizije kao neosnovan.

Za protustranku punomoćnik,

POROBIJA & ŠPOLJARIĆ d.o.o.

Marko Benčić, odvjetnik

marko.bencic@psod.hr

U prilogu:

- presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-5581/01, od dana 20.11.2001.
- presuda Općinskog suda u Varaždinu, posl. br. P-94/21-14 od 17.11.2021.